

VERKLARING VAN VERHOOR VAN GETUIGE-DESKUNDIGE

Naam: Timmy van Engelen

Geboortedatum: 7 mei 1962

Geboorteplaats: Oosterbeek

Beroep:

De getuige-deskundige heeft het volgende verklaard:

Ik ben op 13 augustus jl. geïnfecteerd geraakt met het coronavirus. Ik had die middag gewerkt met een collega. Ik voelde toen dat er iets in mijn longen schoot. Ik ben even naar buiten gegaan. Ik legde niet direct de link met COVID-19. Die dag heb ik nergens meer last van gehad. Die vrijdag heb ik nog gewerkt. Daarna merkte ik dat ik wat griepachtige klachten kreeg. Ik kreeg ook koorts. Op maandag heb ik mij op werk ziekgemeld en de huisarts ingelicht. Ik werd getest en testte positief.

Ik heb ook mijn partner aangestoken. In de loop van de week werken mijn klachten erger. Aan het eind van de week heeft mijn partner mij naar het ziekenhuis gebracht. Er werd geconstateerd dat ik een longontsteking had. Ik werd toen opgenomen en aan de zuurstof gelegd. Dat vond ik zeer prettig. Dit is twee dagen zo doorgegaan. Er was geen verbetering, maar ook geen verslechtering. Ik wilde echter wel weten wat er nu ging gebeuren. Ik kreeg totaal geen medicatie, alleen zuurstof. Ik heb de behandelend arts verteld over ivermectine, maar dit deed volgens hem niet te zake. Hij beweerde dat er geen effectieve medicatie bestaat tegen COVID-19. Ook werd mij door een fysiotherapeut de les gelezen over het feit dat ik niet gevaccineerd ben. Ik heb daar mijn eigen gedachten over, maar op dat moment kon ik de discussie niet aan.

Ondertussen had ik telefonisch contact met mijn partner die mij vertelde dat we via collega's van haar aan ivermectine konden komen. Door de ivermectine knapte zij zienderogen op. In de tussentijd werd er gezocht naar een mogelijkheid om mij ook te voorzien van ivermectine. Echter mag er niemand op visite komen en mag er ook niets gebracht worden. Het lukte ons dus niet om de ivermectine bij mij te krijgen. Ondertussen werd er door het ziekenhuis gesproken over verplaatsing naar een ziekenhuis in Terneuzen om logistieke redenen. Ik heb toen aangegeven dat ik ontslagen wenste te worden uit het ziekenhuis. Het is toen uiteindelijk gelukt om de huisarts zo ver te krijgen dat hij de zorg wilde overnemen. Ik zou dan thuis ook verder gaan met de zuurstof.

U vraagt mij waarom ik ervoor heb gekozen om weg te gaan uit het ziekenhuis. Ik was in eerste instantie opgelucht dat ik werd opgenomen omdat ik er zo slecht aan toe was. Ik kan echter niet anders dan concluderen dat er geen zorg is voor COVID-19 buiten de zuurstof die mij werd aangeboden. Ik had ook het gevoel dat ik in het ziekenhuis achteruit ging. Ik was bang dat ze mij uiteindelijk in coma zouden brengen en aan de beademing zouden leggen. Daarom was ik ontzettend blij toen ik naar huis mocht. Ik was bang dat ik het niet zou overleven.

Ik ben op donderdag thuisgekomen uit het ziekenhuis. Ik heb toen de eerste vier dagen alleen het middel ingenomen en geslapen. Vooral de eerste twee dagen was het erg spannend. Toen kon ik niet eens naar het toilet lopen. Na vier dagen had ik nog ongeveer drie dagen dat mijn situatie stabiel was. Daarna begon het herstel. In het ziekenhuis werd mij verteld dat ik met mijn herstel acht maanden zoet zou zijn. Echter, ik ben uiteindelijk na zes weken weer aan het werk gegaan. Ik doe redelijk fysiek werk, maar ik draai weer volledig mee. Ook voel ik mij inmiddels beter dan voor de besmetting.

U vraagt mij waarom ik niet gevaccineerd ben tegen het coronavirus. Ik ben absoluut niet tegen vaccineren, maar ik heb wat medische klachten gehad, waaronder darmkanker, waardoor ik twijfelde of ik sterk genoeg was om het vaccin aan te kunnen. Dat was in eerste instantie mijn reden om niet te

vaccineren. Inmiddels is het echter duidelijk dat het vaccin niet zo effectief is als beweerd werd. Ik heb volledig gevaccineerde kennissen die op de intensive care liggen.

Het hele verhaal emotioneert mij, omdat ik zo hard heb moeten vechten voor mijn eigen zorg. We leven niet in een derdewereldland. Je wordt als het ware als een klein kind behandeld. Ik ben ook erg aangedaan door de tweedeling in de samenleving tussen gevaccineerden en ongevaccineerden. Dat merkte ik ook in het ziekenhuis. Niet aan het verplegend personeel, maar wel aan de artsen. Ik vond het heel erg om het gevoel te krijgen dat een arts niet aan mijn kant stond.

Nog iets waarover ik teleurgesteld ben, is het feit dat zelfs nadat ik familie en vrienden had geïnformeerd over ivermectine, bijna niemand het onderzoekt. Zelfs als ervaringsdeskundige word je weggewuifd. Mensen zitten te diep in het vaccinatiebeleid, dat eigenlijk niets oplost. Ik ben er persoonlijk van overtuigd dat iedereen die niet gevaccineerd is, die keuze heeft gemaakt op basis van een grote hoeveelheid onderzoek. Echter is er nu een soort klopjacht gaande waarvan ik niet kan zeggen wat erachter zit, maar ik vind het wel een vreemde situatie. Ik nam aanstoot aan het feit dat de douane op zeker moment aangaf hoeveel pakketjes met ivermectine erin ze al onderschept hadden. In heb deze meneer toen een e-mail gestuurd en verteld wat mij is overkomen als ervaringsdeskundige en wat de voordelen zijn van het gebruik van ivermectine.

De collega die mij waarschijnlijk heeft aangestoken, was volledig gevaccineerd. Dat vond ik het vermelden waard.

Leiden

11 december 2021

Voorgelezen en ondertekend,

.....

Timmy van Engelen

.....

Pieter Kuit